

Š V E I C A R I J O S L I E T U V I Ų Ž I N I O S

Neperiodinis leidinys

No 2

Berne, 1951 m. birželio 12 d.

--- TRAGINGAS BIRŽELIO MĖNESIS ---

"Šveicarijos Lietuvių Žinių" antras numeris išeina birželį, kuris lietuvių tautos istorijoje bus minimas kaip tragingas mėnesis. Prieš vienuoliką metų birželio 15 d. Sovietų Sąjunga, sulaužydama galiojančias sutartis ir pažeisdama tarptautinės teisės nuostatus, okupavo Lietuvos valstybę. Po metų sekė baisiosios deportacijos į klaikiausias Sovietų Rusijos vietas. Nuo tų siaubingų įvykių prasidėjo mūsų tautos ir valstybės nelaimės, tebetrunkančios dar ir šiandien.

Lietuvių tauta kenčia neapsakomą kančią, bet ji nėra palūžusi. Ji, kiek pajėgdama, priešinasi nuožmiam okupantui. Pasipriešinimas vyksta visais frontais. Per jį reiškiasi tautos pasiryžimas kovą laimėti ir vėl atgauti laisvę. Kas išstengs atspėti ateitį? Bet viena aišku, kad lietuvių tauta kovą laimės. Laisvės aušra vėl išaus ir - kas žino - gal ji jau nebe už kalnų.

Pirmajame mūsų leidinio numeryje idėjome net kelis raginimus aukoti lietuviškajam reikalui. Mūsų duosnumo šaukiasi tai viena, tai kita organizacija. Esame tikri, kad mes nieko neapvilsime. Atsiminkime, kad vargą vargstančių tautiečių yra daug, tad mūsų pareiga yra jiems padėti. Mūsų pagalbos prašo lietuviškos švietimo įstaigos, kuriose auklėjamas mūsų jaunimas ir apsaugojamas nuo ištautėjimo. Jos galės dirbti savo sunkų ir palaimingą darbą, jeigu mes savo auka jas paremsime. Bet ir politinė mūsų tremties organų bei organizacijų veikla neįmanoma be lėšų.

Visiems tiems reikalams turime skirti savo pajamų dalį. Gyvename neutralinėje Šveicarijoje. Visada turime atsiminti savo pareigas mums svetinai ir prieglobstį suteikusio krašto atžvilgiu. Bet niekas mums nekliudo parodyti lietuvišką širdį ir paremti lietuvišką veiklą savo aukomis. Savo susiaukojimu galime priartinti mūsų Tėvynės išsilaisvinimo valandą.

A.

: - : MŪSŲ DUOKLĖ TĖVYNEI : - : J. A R V Y D A S.

Kas yra Tėvynė? Vien ištartas žodis "tėvynė" sukelia mumyse bangą jausmų ir visą virtinę minčių. Tai lyg šviesos ir jėgos židinys. Tėvynė tai nėra kokia fikcija, mūsų vaizduotės padaras, bet objektyvi, gyva, paliečiama realybė. Tėvynė tai yra padidinta šeima, išplėstas šeimos židinys. Tėvynė tai šalis, kuri mus pagindė, maitino, augino, kūniškai ir dvasiškai formavo, išvystė. Tėvynė yra šalis mūsų tautos, kurios vaikai mes esame, kuri su savo rasės paveikslu, savo kalba ir kultūra, savo papročiais ir sielos ypatumais, savo istorine prasme ir siekimu yra neišdildomai išsipaudusi į mūsų sielą ir mums yra davusi šeimą ir tėvišką peržengiantį gyvenimą.

Neįkainojamos reikšmės tautai turi tos pačios tėvynės išlaikymas. Kadangi tėvynės aplinka, visa jos gamta labai veikia tautos būdą, tai pakeitus tėvynės teritoriją gali pasikeisti ir tautos bruožai ir net pati kalba. Iš čia aišku, kodėl tautos taip atkakliai gina savo teritoriją.